

oprettede Menighedsraad, og disse have jo det Vidnesbyrd, at de have virket særdeles tilfredsstillende. Hvorfor skulde Præsten da ikke nu, efter at Menighederne i en Aarrække have haft og fremdeles ville faa Del i Kaldelsen af deres Præster, kunne paa Embedsvegne beklæde Formandspladsen? (Skal denne besættes ved Valg, da er det min fulde Overbevisning, at der derved vil skabes store Vanskeligheder for Menighedsraadenes Virksomhed.

Det andet Punkt er Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person skal kunne betragtes som Medlem af Folkekirken, naar han har sluttet sig til eller er indtraadt i et Trossamfund uden for Folkekirken's Orden. Saa vidt mig bekendt har den kirkelige Administration hidtil altid besvaret dette Spørgsmaal benægtende. Men nu hedder det i Lovforslagets § 5, at Medlemsforholdet til Folkekirken kun da behøver at ophøre, naar vedkommende slutter sig til et Trossamfund, „hvis Lære og Ritus paa afgørende Punkter ere i Uoverensstemmelse med Folkekirken's." Den sidstnævnte Sætning: „hvis Lære og Ritus o. s. v., foreslaar man ved Ændringsforslaget under Nr. 9 at lade udgaa, navnlig fordi man med mulige nye Trossamfundsdannelser for Øje maa anse Udtrykket „paa afgørende Punkter“ for alt for ubestemt og elastisk.

Som tredje Punkt skal jeg nævne den i Begyndelsen af Lovforslagets 4de Afsnit satte Tidsbegrænsning af Varigheden af de for Menighedsraadets Medvirken ved Præstekaldelse givne Regler. Dette Afsnits første Paragraf, § 25, begynder nemlig med Ordene: „Indtil en Lov om Ordningen af Præsternes Lønningsforhold og en Lov om Præstevalg ere givne". Denne Tidsbegrænsning tilsigter Ændringsforslaget Nr. 19 at faa slettet, idet der ikke skønnes at være nogen Grund til forud at bestemme, at nævnte Regler skulle falde bort ved Emanationen af en Præstelønningslov, som forhaabentlig nu ikke vil lade vente længe paa sig. Saa vidt jeg kan se, er det ene og alene Ordene i § 27, 2den Linie: „efter de hidtil sædvanlig fulgte Regler", som behøve at blive berørte af en kommende Præstelønningslov.

Det fjerde Punkt, jeg tillader mig at fremhæve, er Bestemmelserne i § 26 og følgende om Menighedsraadets Medvirken ved Indstilling til Præstekaldelse. Af Grunde, som tidligere gentagne Gange ere blevne fremførte, stilles Ændringsforslagene Nr. 21, 22, 24 og 25 om, at nævnte Bestemmelse skal udgaa. Jeg maa takke Udvalgets andet Mindretal for den Sympati,

idet i Udvalgsbetænkningen udtaler for disse Ændringsforslag. Naar det ærede Mindretal som Betingelse for sin Tilslutning til Ændringsforslagene sætter en kortere Valgperiode end den i Lovforslaget fastsatte, da skønner jeg ikke, at det kan være forbundet med nogen særlig Vnskelighed at gaa ind paa en saadan Betingelse.

Det femte og sidste Punkt have vi endelig i det ogsaa fra forrige Rigsdagsamling kendte Ændringsforslag under Nr. 34 om et aarligt Tilskud af Statskassen til utilstrækkeligt lønede Præsteembeder og Præster, indtil en Præstelønningslov er given. Hvor stor eller almindelig Trangen til en Lønforbedring for Præsterne er, ved jeg ikke, men det er mig bekendt, at der i de sidste Aar har været enkelte Præster, som have været utilbørlig slet lønede i Forhold til deres Embedsalder. Jeg kender en Præst, som for to Aar siden var saaledes stillet: han havde taget sin Embedseksamen med første Karakter, han havde været Præst i 15 Aar og Provst i 8 Aar og sad nu i et Præsteembede, som i Nettoindtægt gav ham siger og skriver 2,400 Kr., hvoraf endda kun de 2,000 Kr. vare pensionsberettiget Indtægt. Det er Præster, der leve under saadanne eller lignende Lønningsvilkkaar, som Ændringsforslaget tilsigter at skaffe fornøden Lønforbedring.

Jeg skal hermed slutte, idet jeg tillader mig i Henhold til det af mig udtalte at anbefale de Ændringsforslag, som jeg har motiveret.

Holstein-Holsteinborg: Naar det Mindretal, paa hvis Vegne jeg her skal føre Ordet, har valgt den Fremgangsmaade at stille de af os tidligere indbragte selvstændige Lovforslag som Ændringsforslag til Forslaget om Menighedsraad, er det sket for derved at sikre, at disse Forslag komme frem i Tinget til Forhandling samtidig med Forslaget til Lov om Menighedsraad. Naar jeg da nu skulde supplere dette Mindretals Betænkning med nogle Udtalelser, kan jeg fatte mig i Korshed, fordi jeg mener, at Betænkningen i sig selv taler saa tydeligt og saa klart giver Udtryk for vor Opfattelse af Forholdene, at der behøves ikke at føjes meget til. Jeg mener, at Betænkningen i sig selv er ikke blot klar, men i Virkeligheden ogsaa uangribelig. Jeg er, idet jeg bruger dette Udtryk, dog ikke saa naiv at mene, at den ikke er bleven og heller ikke skulde blive angreben, men jeg mener med det Udtryk, at den staar fast paa Grundlovens og den historiske Udviklings Grund, at den er i sig selv sand,